

[Holmberg.]

galt. Det kan vi konstatere blot ved at gå ud på banelegemet og se, hvad der foregår derude. Er den højtærede minister klar over, at på mange af de små stationer går der på gammeldags manér en ret stor arbejdsstyrke og skuffer det grønne væk, der gror mellem skinnerne, en enkelt gang med den motivering, at nok er der ingen tog, men det skal holdes ved lige. Har ministeren aldrig tænkt på, at det kunne gøres med lidt mere moderne midler, som ikke kræver særlig teknik ved betjeningen? Man kunne f. eks. anskaffe en motordræsine med en giftsprøjte, det er betydeligt mere effektivt og i allerhøjeste grad personalebesparende. Det virker næsten på samme måde, når man ser, hvordan snerydningen foregår her i København bogstavelig talt med en gammeldags trillebør.

I besvarelsen nævner ministeren også nogle af de svagt trafikerede banestrækninger, der er blevet inddraget, f. eks. Hobro-Løgstør- og Assensbanen m. fl. Så kommer vi til det, der for os er ret væsentligt, og hvor det efter vor mening går for langsomt. Ministeren anfører, at helt at nedlægge banedriften på disse sidestrækninger sikkert fortsat vil komme på tale, og så nævner man strækninger, som måske kommer på tale med det første, Hobro-Løgstørbanen og Tommerup-Assens samt Tønder-Tinglev. Går vi videre i besvarelsen, ser vi, at det er anført, at spørgsmålet om nedlæggelse først for alvor bliver aktuelt, når skinnerne eller motorvognene skal fornys, og det mener vi altså går for langsomt.

Så blev der anført en ting, som jeg — selv når henses til rationaliseringen af betjeningen af stationer og overkørsler — tvivler på er rigtig, nemlig at det ikke skulle være stort dyrere at køre med motorvogne end at anskaffe rutebiler. Vi mener, at det på mange områder går for langsomt. Det har også relation til de besparelser, vi ønsker i forbindelse med, at statsbanerne skal have balance.

Nu har jeg fremdraget de forhold, som vi er utilfredse med i besvarelsene. Det var langt lettere for os bare at lade det gå, som det gør, og det kan i øvrigt være meget utaknemligt at sige disse ting, men skal der være mening i besparelserne, må også disse ting med. Mine bemærkninger om sam-

me spørgsmål ved lignende diskussioner, vi har haft her i det høje ting, bliver mange gange af den højtærede minister betragtet som uvenlige bemærkninger. Det er absolut ikke ment på den måde, men vi skal da lære af udviklingen, ellers kommer vi sjoskende bagefter, og det er efter vor mening for dyrt.

Hvad gør de for øvrigt i andre lande, højtærede minister? Lad os se på, hvad de gør i de lande, der har tilsvarende problemer. Jeg har læst i aviserne, at i England vil de nu gå meget drastisk til værks, idet halvdelen af alle banestrækninger vil blive nedlagt straks, og kun længdebaner vil blive bevaret. Jeg går ud fra, at den højtærede minister er orienteret herom, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvor langt England egentlig er fremme her. Jeg går ud fra som en selvfølge, at ministeren følger disse ting med opmærksomhed.

Jeg har fremdraget personalepolitikken, og i det svar fra ministeren, jeg stort set har kommenteret, ligger ligesom, at han skal nok være opmærksom derpå, men det kan alligevel ikke lade sig gøre. Det er det, vi drager i tvivl. Det samme sagde SAS for et kort stykke tid siden, men det viste sig alligevel, at det kunne lade sig gøre. Hvem har for øvrigt foretaget rationaliseringsbestrebelsene og gennemført rationaliseringsordningerne? Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: er det DSB selv? Mon ikke vi i Danmark har brug for en dansk Curt Nicolin?

Det viser sig, hver gang vi har drøftet disse ting, at vi ikke kan blive enige om, i hvor hurtigt tempo rationaliseringen skal ske, og vi er også uenige om, hvor besparelserne egentlig skal finde sted. Det, der bliver tilbage af diskussionen, er, at underskuddet fra år til år bliver større og større. Takstforhøjelserne vil betyde, at omkostningerne forøges for erhvervene.

Jeg kan blot meddele, at vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ninn-Hansen: Det ærede medlem hr. Poul Nilsson mente, det var rigtigt fra hans side at understrege, at oppositionen ikke havde taget en saglig stilling, da vi gik imod det lovforslag, som regeringen her ønsker at gennemføre. Må jeg minde det ærede medlem og det høje ting om, at første